

РЕШЕНИЕ

№ 5685

гр. София, 11.10.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XVI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 10.09.2021 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Ива Кечева

**ЧЛЕНОВЕ: Златка Илиева
Силвия Житарска**

при участието на секретаря Валентина Христова и при участието на прокурора Емил Георгиев, като разгледа дело номер **5213** по описа за **2021** година докладвано от съдия Ива Кечева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), вр. чл. 63, ал. 1 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

С решение № 20089998 от 08.04.2021 г., постановено по НАХД № 14777/2020 г., по описа на СРС, НО, 129-ти състав, е отменено Наказателно постановление (НП) №-4 от 14.10.2020 г., издадено от министъра на икономиката и председател на Междуведомствената комисия за експортен контрол и неразпространение на оръжията за масово унищожение, с което на осн. чл. 26, ал.1 от Закона за забрана на химическо оръжие и за контрол на токсичните химически вещества и техните прекурсори /ЗЗХОКТХВТП/, на [фирма], ЕИК[ЕИК], е наложена имуществена санкция в размер на 15 000.00 /петнадесет хиляди/ лева за нарушение на чл. 10, ал. 8 от ЗЗХОКТХВТП.

Срещу постановеното решение е подадена касационна жалба от Министерство на икономиката с оплакване за противоречието му с материалния закон и нарушение на процесуалните правила. В тази насока са въведени следните твърдения: в обжалваното решение не е съобразено естеството на дейността на санкционираното дружество, а именно осъществяване на „трансфер“ на вещества, каквито са процесните, при който не се изисква митнически контрол, поради което не се отразява датата, на която стоката е влязла на територията на Република България. Ето защо,

датата може да бъде потвърдена единствено от получателя [фирма]. В приложената фактура за вътрешнообществен транспорт, издадена от [фирма], е отбелязано, че стоката е била натоварена на 29.05.2020 г., което предполага дата на получаване в периода между 30.05-02.06.2020 г., поради което касаторът счита, че датата на извършване на нарушението е 29.05.2020 г. Твърди се, че [фирма] е направило признание, че неговите служители не са били наясно, че процесното вещество попада в Приложение № 3 ЗЗХОКТХВТП, както и че е било необходимо предварително подаване на документи при условията, предвидени в Наредба № 16-437. Искането до съда е за отмяна на решението и за потвърждаване на НП.

В съдебно заседание касаторът, чрез юрк. И., поддържа жалбата по аргументите, изложени в нея и моли съда да отмени решението на СРС.

Ответникът - [фирма], чрез процесуален представител адв. Й., в писмен отговор и в писмени бележки, приложени по делото, излага доводи за неоснователност на касационната жалба и за правилност на решението на СРС, изложени. Претендира разности, съобразно представен списък по чл.80 ГПК.

Прокурорът от СГП дава заключение за основателност на касационната жалба, тъй като решението на въззивната инстанция е постановено в противоречие с материалния закон, поради което следва да бъде отменено.

След като се запозна с обжалваното съдебно решение, обсъди наведените касационни основания и доводите на страните, Административен съд София – град, Шестнадесети касационен състав, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е процесуално допустима, като подадена в срока по чл. 211, ал.1 АПК и от надлежна страна. Разгледана по същество е неоснователна. Въз основа на събраните по реда на писмени и гласни доказателства СРС е установил следната фактическа обстановка:

С обжалваното НП [фирма] е санкционирано за това, че е извършило трансфер от Полша на територията на България на химическо вещество - Т., CAS № 102-71-6, попадащо в Приложение 3 на ЗЗХОКТХВТП, като не е спазило изискването за предоставяне на документи в Междуведомствената комисия, съгласно чл. 10, ал. 8 от ЗЗХОКТХВТП, налагащ императивно изискването при трансфер от и за територията на Република България, за и от държава от Общността на химически вещества от приложения № 2 и 3, българското физическо или юридическо лице, в 7-дневен срок преди извършването на трансфера, да представи в Междуведомствената комисия документи при условия и по ред, определени с наредба на министъра на икономиката, преди всеки трансфер.

Съгласно предоставена информацията от [фирма], през м. май 2020 г. дружеството е осъществило трансфер от Полша на 2 400 кг. триетаноламин, а изискуемите документи, които е следвало, но не са представени от дружеството са посочени в чл. 4, ал. 4 от Наредба № 16-437 от 04.05.2007 г. за условията и реда за извършване дейности с токсични химически вещества и техните прекурсори, (обн., ДВ, бр. 40 от 2007 г., изм. и дол., бр. 18 от 2013 г., бр. 39 от 2015 г., бр. 6 от 2019 г., изм., бр. 42 от 2019 г.)

Деянито е квалифицирано като нарушение на чл.10, ал. 8 от ЗЗХОКТХВТП вр. с чл. 4, ал. 4 от Наредба № 16-437 от 04.05.2007 г. НП е издадено въз основа на АУАН №005/23.09.2020 г., съставен от държавен експерт в отдел „Международно контролирана търговия“.

Районният съд е приел, че АУАН и НП са издадени от компетентни органи в рамките на техните правомощия, спазени са законоустановените срокове за издаването им по чл. 34, ал.1, изр. 3, предл. 2 и ал. 2 от ЗАНН. За да отмени процесното НП, въззивната инстанция е достигнала до извод за допуснати нарушения на чл.42, т.3 и чл.57, ал.1, т.5 от ЗАНН, тъй като и в двата акта - АУАН и НП, не е посочена датата на извършване на нарушението, което винаги съставлява съществено нарушение на процесуалните правила.

Съгласно чл. 220 от АПК касационната инстанция възприема установената от СРС фактическа обстановка, която напълно кореспондира на събраните по делото доказателства.

Решението на въззивния съд е издадено в съответствие с материалния закон.

Правилен е изводът на СРС, че при съставяне на АУАН и издаване на НП е допуснато нарушение на чл. 42 и чл.57 от ЗАНН, като не е посочена дата на извършване на нарушението. Административнонаказващият орган е посочил, че [фирма] е осъществило трансфер от Полша на 2 400 кг. триетаноламин през м. май 2020 г., но както и в АУАН, в НП не е отразена конкретната дата на извършване на нарушението по чл.10, ал. 8 от ЗЗХОКТХВТП. Съгласно посочената разпоредба, при трансфер от и за територията на Република България за и от държава от Общността на химически вещества от приложения № 2 и 3 българското физическо или юридическо лице е длъжно в 7-дневен срок преди извършването на трансфера да представи в Междуведомствената комисия документи при условия и по ред, определени с наредба на министъра на икономиката. В случая, нарушението е осъществено чрез бездействие на датата, на която е изтекъл 7-дневният срок по чл.10, ал. 8 от ЗЗХОКТХВТП, но същата не е посочена в НП, а и не може да бъде извлечена от фактите и обстоятелствата, описани в акта и в постановлението, тъй като не е установена датата на извършване на трансфера.

Въззивният съд правилно е обсъдил в мотивите си, че всяко едно деяние /действие или бездействие/, въздигнато в административно нарушение следва да бъде индивидуализирано по време и място на извършване, с оглед гарантиране правото на защита на лицето, чиято административнонаказателна отговорност е ангажирана за осъществяването му. Именно поради това законодателят, както в разпоредбата на чл. 42, т.3 ЗАНН, така и в тази на чл.57, т.5 от ЗАНН е посочил тези обстоятелства като задължителни реквизити на АУАН и НП. Непосочването на датата, на която е извършено нарушението, освен че прави невъзможна проверката на съда за спазване на сроковете по чл.34 от ЗАНН, както и да прецени давностните срокове по чл.81, ал.3 от НК, вр. чл.80, ал.1, т.5 от НК, но и винаги съставлява съществено нарушение на процесуалните правила, защото води до ограничаване правото на защита на наказаното лице, което следва да е запознато с всички факти и обстоятелства относно вмененото му нарушение.

При постановяване на решението СРС не е допуснал нарушения на материалния закон и на процесуалните правила. Не са били ограничени процесуалните права на страните, решението е мотивирано, като съдът е обосновал правните и фактическите си изводи, чрез подрбно обсъждане на доказателствата и доводите на страните.

В рамките на заявените касационни основания и при извършената служебна проверка на основание чл. 218, ал. 2 АПК, съдът не констатира неправилност и незаконосъобразност на решението на СРС, поради което същото следва да бъде оставено в сила.

С оглед изхода на спора в полза на [фирма] следва да се присъдят разноски за адвокатско възнаграждение в размер на 600 лв., договорено и платено съгласно договор за правна защита и съдействие от 08.09.2021 г.

Воден от гореизложеното, Административен съд София - град, X. касационен състав
РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 20089998 от 08.04.2021 г., постановено по НАХД № 14777/2020 г. по описа на СРС, НО, 129-ти състав.

ОСЪЖДА Министерство на икономиката да заплати на [фирма], ЕИК[ЕИК], сума в размер на 600 /шестстотин/ лева, представляваща разноски по делото.

Решението е окончателно.

Председател:

Членове: